

לפני 25 שנה

כוכבת הקולנוע הצרפתי מרטין קארול, שביקרה השבוע לפני 25 שנה בתל-אביב. כתבו המשוטט של "העולם הזה" באירופה דיווח על המתרחש בפסטיבל הסרטים בקאן תחת הכותרת "אל תסר תכל כקאן - אלא כמה שיש כה". בשער האחורי של השבועון: עון: צברית 56, אופירה ארו, על מפעל בצרפת. בשער הגיליון: אסיר פראג מרדכי אורן.

גיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, תיאר ככתבת שער את שובו לישראל של אסיר פראג מרדכי אורן. תחת הכותרת, "לא תחסום שר כדורד", סיפר הכתב הכלי כלי של השבועון, כיצד כבר האזרח לוי אשכול את דירתו לשיר האוצר לוי אשכול וקיבל מדי המדינה חוילתה שעלתה לציבור סכום העולה על 55 אלף לירות. בשבועון סורסמה כתבה על ביקורו והופעתו בישראל של גדול מתופפי הג'אז בעולם, לאיוול המפסוף. מרור הספורט סקר את תולדותיו של הכדורגל המצ-טיין יצחק שניאור, ומרור הקולנוע פירסם ראיון מיוחד עם

"העולם הזה" 970 תאריך: 17.5.1956

איש בודד מקיבוץ מזרע * אנו הולכים ברגל * הסרט על האמיצים מכולם * 30 שנה למרילין מונרו

קולנוע

חריסר ד"גים מסכונים

לו כולם היו כמוהם (צרפת), הוא רטו האחרון של הבמאי קריסטיאן (יצו"ר) רים (חמודים) ז'אק. הוא מספר על 12 דייגים, היוצאים לדוג בים הצפוני, אוכי לים בשר חזיר מקוקלק ונדבקים במחלת-קיבה איומה. אם תוך 15 שעות לא יקבלו האנשים תרופה, המיוצרת אך ורק במכון פאסטר בפאריס - ימותו.

אלהוטיאייחובב קולט את שידורו הנואש של רופא עיירה אפריקאית הנחרד לגורל הדייגים; אשתו לשעבר של רופא פאריס סאי משיגה את התרופה הנדירה ומביאה אותה לשדה-התעופה אורלי. אך מטוס אייר פראנס כבר המריא. דיילת מטוס פולני מקבלת על עצמה להעביר את

יום, בחגור מלא ונשק, כשהן מתחרות ביניהן להשגת המקום הראשון המקנה וכות נסיעה להולנד, יצעדו המשתתפים האורחים יומיים בלבד, גם כן 40 קילומטר ליום, ללא חגור.

מסלול הצעירה המישרי, המשתרע מעיר ברישמן, דרך לוד, מחנה-ישראל, ראשי העין וחזרה ליער ברישמן כל יום. מאפשר לצועדים לפרוש מהדרך כרצונם, לשם מנוחה.

אסור לנסוע. לשם מגיעת אייבנות, הזכירו המארגנים למשתתפים סעיף קטן בתקנות: "ריצה או העזרות בכלי-רכב אסורות בהחלט".

פרס בלתי-צפוי העניק ברגע האחרון מיפעל פרטי, לזרחים שהתנדבו לצעוד. בית-החרושת טוליאן העניק לכל אורח משתתף זוג סוליות מתוצרתו, והבטיח להגריל בין המסיימים נסיעת-חינם להר-לנד, לשם צעידה נוספת שם, ובילוי של שבועיים.

העם

חג לאומי

הטלפון מס' 23 של עפולה צילצל. חבר משק מזרע הרים את השפופרת, הוא נתר בקש לקרוא למכשיר את חברת המשק רגה אורן. האשה השחרחרת, נמוכה-קומה, אכלה אותה שעה ארוכה-צריכה בחברת בתה פועה, חילת צה"ל, ובנה הצעיר, שהוא תלמיד בית-ספר. היא ניגשה אל השפופרת, שמעה את קולו המוכר של משה שרת. היתה לו בשורה חשובה. רבע שעה לפני כן קלטה מחלקת-הצופן של משרד-החוץ בקריה הירושלמית את ידיעתו של שלמה קדר, הממונה על ענייני צירוף ישראל בפראג: מרדכי אורן שוחרר. **בקבוקים על הדשא.** תוך שניות מעטות פשטה השמועה במשק מזרע. לבור שים בתחתונים פרצו החברים מהדריהם. כהם נחו בשעות צהרי השבת, בראש מיגדל אסם התבואות ובית-הקיבוץ הראש פיעו דגלים. עשרות בקבוקי יין קוגניאק הוצאו באורח פלא ממבואי החדרים. כעבור שעה קלה דמה הדשא לפני חדר מישפחת אורן למיגרש של הגינה עממית. בזה אחר זה הופיעו המישלחות בגיפיים, סנדלים ומכוניות פרטיות ממשקים קרובים ורחוקים. שיחות נרגשות התערבבו עם ברכות של יומי-טוב.

קבלת פני גיבור. לא היה זה חג פרטי של משק מזרע. מיד עם הישמע הידיעה הראשונה בתמצית החדשות של 1.30* פרצו המאיינים בערים, במרשבות ובקיבוצים החוצה, לקרוא לשכניהם ור לחבריהם לפתוח מיד את מקלטי הרדיו שלהם כדי לשמוע את החדשות במלואן. לא היה זה חג לאומי בלבד, רמו לשיר נוי הכללי של מוג האוויר בעולם. במרכזו עמדה דמותו של אדם: גבר שעמד באחד המיבחנים החמורים ביותר לבן המאה ה-20, ואשר לא נשבר עד הרגע האחרון. בחזרו לארץ, היה זכאי לקבלת פני גיבור.

צעדה

הם לא ילכו בכבישים

לפני עשרות שנים מועטות בלבד, היתה הנסיעה במכונית עניין של טירוף דעת או העזה ספורטאית. כיום מסתכלים מאר-תה קודרת מבט על אלה ההולכים ברגל. גמיעת מרחקים בצעידה גלית הפכה לנחלתם של חיילים או סתם נלהבים לרעיון אחד. מי משוגע ללכת ברגל כשיש אפשרות לנסוע במכונית? השבוע התברר כי משוגעים כאלה נמר צאים במיספר לא מבוטל כלל. גם בני האזרחים. כשהכריזה מפקדת הגדנ"ע על מיבצע צעידה לחיילים, שהיה פתוח גם לאזרחים, קיוו המארגנים להשתתפות של כמה עשרות אזרחים. אולם בשלב זה, שלושה שבועות לפני תחילת הצעדה, כבר הגיע מיספר הגרשמים ל-500.

מלבד יחידות צה"ל שישתתפו בצעדה ויצעדו ארבעה ימים, 40 קילומטר כל

החלתי סיכורה של צביון על מטעה בצדכח

מדמואזל מישראל

החלתי סיכורה של צביון על מטעה בצדכח

מדמואזל מישראל

החלתי סיכורה של צביון על מטעה בצדכח

מדמואזל מישראל

החלתי סיכורה של צביון על מטעה בצדכח

מדמואזל מישראל

אנשים

- **לנורמה ג'ין בייקר,** הידועה יותר כ**מרילין מונרו,** יימלאו ב'1 ביולי שלור שים שנה. גילוי זה הוא רק אחד מרבים שפורסמו השבוע בשבועון החדשות האמרי קאי טיים. בהקדישו את כתבתה-שער שלו למרילין, עובדות מיספריות אחרות על מרילין: תמונת העירום המפורסמת שלה (שהופיעה בלוח-השנה) הכניסה לה רק 50 דולר, לצלמה 900 דולר, ולחברת מוצרי הנמר שהפיצה את הלוחות (בכמות כוללת של 6 מיליון עותקים) שלושה רבעי מיל-יון דולר... למרות סכבה וסבתה של מרי לין גמרו את חייהם בבתי-משוגעים, ואמה מבלה באחד מהם כעת, אין מרילין משוגעת כלל: כאשר הציג לה אחד מראשי חברת קולומביה לבלות עימו בספינת הטיולים שלו, היא לא קיבלה את ההצעה הבלתי-מוסרית ופוטרה מן החברה, המצטערת על כך עד היום.
- כשנודע לילדי אחד מהמשקים, כי מחיר השוקולד התייקר עם ההיטל החדש שהטיל שר-האוצר לוי אשכול, הציגו לתת למיצרך המתלקק את שמו הנכון: אשכולדה.
- בעת יציאתו לביצורים ביישוב ספר, אמר הסופר יהודה ברנדל: "זהו הפעם הראשונה שמשקיעים עבודה כה רבה ו-מקווים בלב שלם שתהיה לחינם!"
- גדול הארזילים האמריקאים פרנק לוי רייט, אמר על עצמו: "מוקדם מדי בחיי היה עלי לבחור בין הירות כנה לבין ענוה צבועה. בחרתי בהירות כנה, ואיני מצטער על כך."

מדמואזל מישראל
לקודאי העולם הזה על מטעה בצרפת ועל חוויותיה שם. את רשימתה זו סיימה אופירה כן: "את ישראל ייצגה בובה בדמות חלוץ במכניסים קצרים". בפסקה זו, התכוונה למתנות אשה אופירה חילקה אז לחברותיה.